31998R0974

REGULAMENTUL (CE) NR. 974/98 AL CONSILIULUI
din 3 mai 1998
privind introducerea euro

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 109l alineatul (4) teza a treia,

având în vedere propunerea Comisiei [1],

având în vedere avizul Institutului Monetar European [2],

având în vedere avizul Parlamentului European [3],

(1) întrucât prezentul regulament definește dispozițiile legislației monetare ale statelor membre care au adoptat euro; întrucât dispozițiile privind continuitatea contractelor, înlocuirea trimiterilor la ECU în instrumentele juridice prin trimiteri la euro și la rotunjirea sumelor au fost deja stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 1103/97 al Consiliului din 17 iunie 1997 privind anumite dispoziții referitoare la introducerea euro [4]; întrucât introducerea euro se referă la operațiunile zilnice la care participă întreaga populație a statelor membre; întrucât trebuie să fie examinate alte măsuri decât acelea din prezentul regulament și din Regulamentul (CE) nr. 1103/97 pentru a se asigura trecerea echilibrată la moneda unică, în special pentru consumatori;

(2) întrucât, la reuniunea Consiliului European de la Madrid din 15 și 16 decembrie 1995, a fost luată decizia că noțiunea „ECU" utilizată în tratat cu referire la unitatea monetară este un termen generic; întrucât guvernele din 15 state membre au convenit că această decizie este interpretarea agreată și definitivă a dispozițiilor relevante din tratat; întrucât denumirea dată monedei europene este „euro"; întrucât euro ca monedă a statelor membre participante se divide în o sută de subunități denumite „cent"; întrucât definiția denumirii „cent" nu împiedică utilizarea variantelor acestui termen în utilizarea comună în statele membre; întrucât Consiliul European, pe deasupra, a considerat că denumirea monedei unice trebuie să fie aceeași în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene având în vedere existența diferitelor alfabete;

(3) întrucât Consiliul, hotărând în conformitate cu articolul 109l alineatul (4) teza a treia din tratat, ia alte măsuri necesare pentru introducerea euro decât adoptarea cursurilor de schimb;

(4) întrucât de fiecare dată când, în temeiul articolului 109k alineatul (2) din tratat un stat membru devine stat membru participant, Consiliul, în conformitate cu articolul 109l alineatul (5) din tratat, trebuie să ia alte măsuri pentru introducerea rapidă a euro ca monedă unică a acestui stat membru;

(5) întrucât, în conformitate cu articolul 109l alineatul (4) prima teză din tratat, Consiliul trebuie să adopte, începând cu data intrării în vigoare a celei de-a treia etape, cursurile de schimb la care monedele statelor membre participante trebuie să fie definitiv fixate și la care euro trebuie să înlocuiască aceste monede;

(6) întrucât, dată fiind absența riscului cursului de schimb fie între unitatea euro și unitățile monetare, fie între aceste unități monetare naționale, dispozițiile legislative trebuie interpretate în consecință;

(7) întrucât noțiunea „contract" utilizată pentru definirea instrumentelor juridice include toate tipurile de contracte, indiferent de modul în care ele sunt încheiate;

(8) întrucât, pentru pregătirea unei treceri armonioase la moneda euro, este necesară o perioadă de tranziție între data la care euro înlocuiește monedele statelor membre

[1] JO C 369, 7.12.1996, p. 10.
[2] JO C 205, 5.7.1997, p. 18.
[3] JO C 380, 16.12.1996, p. 50.
[4] JO L 162, 19.6.1997, p. 1.

participante și data introducerii bancnotelor și monedelor euro; întrucât în această perioadă unitățile monetare naționale sunt definite ca subdiviziuni ale euro; întrucât astfel se stabilește o echivalență juridică între euro și unitățile monetare naționale;

(9) întrucât conform articolului 109g din tratat și Regulamentului (CE) nr. 1103/97, de la 1 ianuarie 1999 euro va înlocui ECU ca unitate de cont a instituțiilor Comunităților Europene; întrucât euro trebuie de asemenea să fie unitatea de cont a Băncii Centrale Europene (BCE) și a băncilor centrale ale statelor membre participante; întrucât, în spiritul concluziilor de la Madrid, operațiunile politicii monetare vor fi efectuate de Sistemul European al Băncilor Centrale (SEBC) în unități euro; întrucât aceasta nu trebuie să împiedice băncile centrale naționale să își țină contabilitatea în moneda națională în perioada de tranziție, în special pentru personalul său și pentru administrațiile publice;

(10) întrucât fiecare stat membru participant poate permite utilizarea deplină a unității euro pe teritoriul său în perioada de tranziție;

(11) întrucât, în perioada de tranziție, contractele, legislația internă și alte instrumente juridice pot fi elaborate în mod valabil în unitatea euro sau în unitatea monetară națională; întrucât pe timpul acestei perioade, nici o dispoziție a prezentului regulament nu trebuie să aducă atingere valabilității oricărei trimiteri la moneda națională în orice instrument juridic;

(12) întrucât, dacă nu s-a convenit altfel, agenții economici trebuie să respecte valoarea nominală exprimată într-un instrument juridic la îndeplinirea tuturor actelor care decurg din instrumentul în cauză;

(13) întrucât unitatea euro și unitățile monetare naționale sunt unități ale aceleiași monede; întrucât trebuie să se garanteze că plățile în interiorul statelor membre prin creditarea unui cont pot fi efectuate fie în unități euro, fie în unitatea monetară națională; întrucât dispozițiile privind plățile efectuate prin creditarea unui cont trebuie de asemenea aplicate plăților transfrontaliere exprimate în unități euro sau în unitatea monetară națională a contului creditorului; întrucât este necesar să se asigure funcționarea armonioasă a sistemului de plăți prin stabilirea dispozițiilor cu privire la plățile efectuate prin creditarea unui cont prin instrumente de plăți creditate prin aceste sisteme; întrucât dispozițiile privind plățile efectuate prin creditarea unui cont nu trebuie să sugereze că intermediarii financiari sunt obligați să pună la dispoziție alte facilități de plată sau produse exprimate într-o unitate specială oarecare a euro; întrucât dispozițiile privind plățile prin creditarea unui cont nu trebuie să împiedice intermediarii financiari să coordoneze introducerea facilităților de plată exprimate în unități euro care se bazează pe o infrastructură tehnică comună în perioada de tranziție;

(14) întrucât, în conformitate cu concluziile Consiliului European de la Madrid, noua datorie publică negociabilă este emisă în unitatea euro de la 1 ianuarie 1999; întrucât este de dorit să se permită emitenților de datorii să redenominalizeze datoria restantă în unități euro; întrucât dispozițiile privind redenominalizarea trebuie să fie astfel încât ele să poată fi de asemenea aplicate în jurisdicțiile țărilor terțe; întrucât emitenților trebuie să li se permită redenominalizarea datoriei restante dacă datoria este exprimată în unitatea monetară națională a statului membru care a reexprimat parțial sau integral datoria restantă a guvernului său general; întrucât aceste dispoziții nu se adresează introducerii măsurilor suplimentare de modificare a condițiilor datoriei restante care să modifice, printre altele, valoarea nominală a datoriei restante, acestea fiind probleme care fac obiectul legislației interne relevante; întrucât este de dorit să se permită statelor membre să ia măsurile corespunzătoare pentru schimbarea unității de cont a procedurilor de operare a piețelor organizate;

(15) întrucât poate fi necesară luarea de măsuri suplimentare la nivel comunitar pentru a clarifica efectul introducerii euro asupra aplicării dispozițiilor existente în dreptul comunitar, în special cu privire la netting, compensări și tehnici cu efect similar;

(16) întrucât orice obligație de a utiliza unitatea euro poate fi impusă numai pe baza legislației comunitare; întrucât în tranzacțiile cu sectorul public statele membre participante pot autoriza utilizarea unității euro; întrucât conform scenariului de referință hotărât de către Consiliul European de la Madrid, legislația comunitară care stabilește calendarul pentru generalizarea utilizării unității euro ar putea lăsa o anumită marjă de libertate statelor membre;

(17) întrucât, în conformitate cu articolul 105a din tratat, Consiliul poate adopta măsurile de armonizare a valorilor nominale și specificațiilor tehnice ale tuturor monedelor;

(18) întrucât bancnotele și monedele au nevoie de protecție adecvată împotriva falsificării;

(19) întrucât bancnotele și monedele cu valoarea nominală exprimată în unitatea monetară națională pierd statutul de mijloc de plată legal în termen de șase luni după încheierea perioadei de tranziție; întrucât limitările privind plățile în bancnote și monede, stabilite de statele membre din motive publice, nu sunt incompatibile cu statutul de mijloc de plată legal al bancnotelor și monedelor euro, cu condiția ca să fie disponibile alte mijloace legale pentru achitarea datoriilor monetare;

(20) întrucât de la sfârșitul perioadei de tranziție trimiterile din cuprinsul instrumentelor juridice existente la sfârșitul perioadei de tranziție trebuie să fie interpretate ca trimiteri la unitatea euro conform cursurilor de schimb respective; întrucât, în acest sens, nu este necesar să se redenominalizeze fizic instrumentele juridice existente pentru a se obține acest rezultat; întrucât normele de rotunjire definite în Regulamentul (CE) nr. 1103/97 se aplică de asemenea schimburilor care trebuie efectuate la încheierea perioadei de tranziție sau după perioada de tranziție; întrucât din motive de claritate este de dorit ca redenominalizarea să se producă cât mai curând posibil;

(21) întrucât alineatul (2) din Protocolul 11 privind anumite dispoziții referitoare la Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord stipulează, *inter alia*, că alineatul (5) din acest protocol se aplică dacă Regatul Unit informează Consiliul că nu intenționează să participe la a treia etapă; întrucât Regatul Unit a înștiințat Consiliul la 30 octombrie 1997 că nu intenționează să participe la a treia etapă; întrucât alineatul (5) stipulează, *inter alia*, că articolul 109l alineatul (4) din tratat nu se aplică Regatului Unit;

(22) întrucât Danemarca, în temeiul alineatului (1) din Protocolul 12 privind anumite dispoziții referitoare la Danemarca, a informat, în contextul deciziei de la Edinburgh din 12 decembrie 1992, că nu participă la a treia etapă; întrucât, prin urmare, în conformitate cu alineatul (2) din protocolul menționat, toate articolele și dispozițiile din tratat și statutul SEBC privind derogarea se aplică Danemarcei;

(23) întrucât, în conformitate cu articolul 109l alineatul (4) din tratat, moneda unică este introdusă numai în statele membre fără derogare;

(24) întrucât, prin urmare, în temeiul articolului 189 din tratat, sub rezerva dispozițiilor protocoalelor 11 și 12 și ale articolului 109k alineatul (1), se aplică prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

PARTEA I

DEFINIȚII

Articolul 1

În sensul prezentului regulament:

— „state membre participante” înseamnă: Belgia, Germania, Spania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Austria, Portugalia și Finlanda;

— „instrumente juridice” înseamnă dispozițiile legislative și normative, actele administrative, deciziile judiciare, contractele, actele juridice unilaterale, instrumentele de plată altele decât bancnote și monede și alte instrumente cu efect juridic;

— „curs de schimb” înseamnă cursul de schimb fixat irevocabil adoptat pentru moneda fiecărui stat membru participant de către Consiliu în conformitate cu articolul 109l alineatul (4) prima teză din tratat;

— „unitatea euro” înseamnă unitatea monetară avută în vedere la articolul 2 a doua teză;

— „unități monetare naționale” înseamnă unitățile monetare ale statelor membre participante, așa cum acele unități au fost definite în ziua dinaintea începutului celei de a treia etape a Uniunii Economice și Monetare;

— „perioada de tranziție” înseamnă perioada care începe la 1 ianuarie 1999 și se termină la 31 decembrie 2001;

— „redenominalizare” înseamnă schimbarea unității în care valoarea datoriei restante este exprimată, unitatea monetară națională fiind înlocuită cu unitatea euro, așa cum a fost definită în articolul 2, dar care, prin actul de redenominalizare, nu are efect de modificare a nici unui termen al datoriei, aceasta fiind o problemă care face obiectul legislației interne relevante.

PARTEA II

ÎNLOCUIREA MONEDELOR STATELOR MEMBRE PARTICIPANTE CU EURO

Articolul 2

De la 1 ianuarie 1999 moneda statelor membre participante este euro. Unitatea monetară este un euro. Un euro se divide în o sută de cenți.

Articolul 3

Euro înlocuiește la cursul de schimb moneda fiecărui stat membru participant.

Articolul 4

Euro este unitatea de cont a Băncii Centrale Europene (BCE) și a băncilor centrale ale statelor membre participante.

PARTEA III

DISPOZIȚII TRANZITORII

Articolul 5

În perioada de tranziție se aplică articolele 6, 7, 8 și 9.

Articolul 6

(1) Euro se divide și în unitățile monetare naționale conform cursurilor de schimb. De aceea, se menține orice subdiviziune a acestora. Sub rezerva dispozițiilor prezentului regulament, continuă să se aplice legislația monetară a statelor membre participante.

(2) Dacă un instrument juridic face trimitere la unitatea monetară națională, această trimitere este valabilă ca în cazul în care trimiterea a fost făcută în unitatea euro în conformitate cu cursurile de schimb.

Articolul 7

Înlocuirea monedei fiecărui stat participant cu euro nu are în sine efect de modificare a exprimării instrumentelor juridice existente la data înlocuirii.

Articolul 8

(1) Operațiunile ce urmează a fi efectuate în temeiul instrumentelor juridice care prevăd utilizarea unei unități monetare naționale sau exprimate în această unitate se efectuează în unitatea monetară respectivă. Operațiunile ce urmează a fi efectuate în temeiul instrumentelor juridice care prevăd utilizarea monedei euro sau exprimate în această monedă se efectuează în euro.

(2) Dispozițiile alineatului (1) fac obiectul oricăror derogări convenite de părți.

(3) Fără să aducă atingere dispozițiilor alineatului (1), orice sumă exprimată fie în unitatea euro, fie în unitatea monetară națională a unui anumit stat membru participant și plătibilă în interiorul acelui stat membru prin creditarea contului creditorului poate fi plătită de către debitor fie în unitatea euro, fie în unitatea monetară națională. Suma este creditată în contul creditorului în unitatea monetară în care este exprimat acest cont, orice conversie fiind efectuată la cursurile de schimb.

(4) Fără să aducă atingere dispozițiilor alineatului (1), fiecare stat membru participant poate lua măsurile care sunt necesare cu scopul de a:

— redenominaliza în unitatea euro datoria erstantă emisă de către guvernul general al acelui stat membru, așa cum a fost definită în sistemul european al contabilităților integrate, exprimată în unitatea sa monetară națională și emisă conform propriei sale legislații. Dacă statul membru a luat o astfel de măsură, emitenții pot redenominaliza în unitatea euro datoria exprimată în unitatea monetară națională a acelui stat membru în afară de cazul când redenominalizarea este în mod expres exclusă prin clauzele contractuale; această dispoziție se aplică datoriilor emise de guvernul general al statului membru precum și obligațiunilor și altor forme de datorii garantate negociabile pe piața de capital și instrumentelor de piață monetară, emise de către alți debitori;

— permite schimbul unității de cont a procedurilor lor de operare din unitatea monetară națională în unitatea euro prin:

  (a) piețe pentru schimburile obișnuite, compensare și decontarea oricăror instrumente enumerate în secțiunea B din anexa din Directiva 93/22/CEE a Consiliului din 10 mai 1993 privind serviciile de investiții ([1]) în domeniul titlurilor de valoare și al mărfurilor și

  (b) sisteme pentru schimburi obișnuite, compensare și decontarea plăților.

(5) Alte dispoziții decât acelea din alineatul (4) care impun utilizarea unității euro pot fi adoptate numai de către statele membre participante conform oricărui calendar stabilit prin legislația comunitară.

(6) Dispozițiile legislațiilor interne ale statelor membre participante care permit sau impun netting-ul, compensarea și tehnicile cu efecte similare se aplică obligațiunilor monetare, indiferent de valoarea nominală a monedei lor, dacă valoarea nominală este exprimată în unitatea euro sau în unitatea monetară națională, la orice conversie care este efectuată la cursurile de schimb.

Articolul 9

Bancnotele și monedele a căror valoare nominală este exprimată în unitatea monetară națională își păstrează statutul de mijloc de plată legal în cadrul limitelor lor teritoriale până în ziua premergătoare intrării în vigoare a prezentului regulament.

PARTEA IV

BANCNOTELE ȘI MONEDELE EURO

Articolul 10

De la 1 ianuarie 2002, BCE și băncile centrale ale statelor membre participante pun în circulație bancnote cu valoarea nominală exprimată în euro. Fără să aducă atingere articolului 15, aceste bancnote cu valoarea nominală exprimată în euro trebuie să fie numai bancnotele care au statut de mijloc legal de plată în toate statele membre.

([1]) JO L 141, 11.6.1993, p. 27, astfel cum a fost modificată prin Directiva 95/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 168, 18.7.1995, p. 7).

Articolul 11

De la 1 ianuarie 2002, statele membre participante emit monede cu valoarea nominală exprimată în euro sau în cenți și în conformitate cu valorile nominale și specificațiile tehnice pe care Consiliul le poate stabili conform cu articolul 105a alineatul (2) teza a doua din tratat. Fără să aducă atingere articolului 15, aceste monede trebuie să fie singurele monede cu statut de mijloc legal de plată în toate statele membre. Cu excepția autorității emitente și a acelor persoane desemnate în mod special prin legislația internă a statului membru emitent, nici o parte nu este obligată să accepte mai mult de 50 de monede în oricare plată singulară.

Articolul 12

Statele membre participante garantează sancțiuni adecvate împotriva imitării și falsificării bancnotelor și monedelor euro.

PARTEA V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 13

Articolele 14, 15 și 16 se aplică de la sfârșitul perioadei de tranziție.

Articolul 14

Dacă în instrumentele juridice existente la sfârșitul perioadei de tranziție se fac trimiteri la unitățile monetare naționale, aceste trimiteri trebuie să fie interpretate ca trimiteri la unitatea euro conform cursului de schimb respectiv. Se aplică normele pentru rotunjire stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 1103/97.

Articolul 15

(1) Bancnotele și monedele cu valoarea nominală exprimată în unitatea monetară națională după cum se menționează în articolul 6 alineatul (1) rămân mijloace legale de plată în cadrul limitelor lor teritoriale termen de șase luni de la încheierea perioadei de tranziție; acest termen poate fi redus prin legislația internă.

(2) Fiecare stat membru participant poate, timp de șase luni de la încheierea perioadei de tranziție, să stabilească norme pentru utilizarea bancnotelor și monedelor cu valoarea nominală exprimată în unitatea lor monetară națională după cum se menționează în articolul 6 alineatul (1) și să ia orice măsuri necesare pentru a facilita retragerea lor.

Articolul 16

În conformitate cu legislațiile și practicile statelor membre participante, emitenții bancnotelor și monedelor trebuie să continue să accepte, contra euro la cursul de schimb, bancnote și monede emise de ei anterior.

PARTEA VI

INTRAREA ÎN VIGOARE

Articolul 17

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 ianuarie 1999.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre, în conformitate cu tratatul, sub rezerva protocoalelor 11 și 12 și a articolului 109k alineatul (1).

Adoptat la Bruxelles, 3 mai 1998.

Pentru Consiliu

Președintele

G. BROWN